

Steen Andersen fik konge-behandling efter blodprop: Femstjernede hoteller har meget at lære af de danske sygehuse.

AF: CAMILLA BO KREFELD

Publiceret Vejle Amts Folkeblad 22. april 2017

56-årige Steen Andersen fra Hedensted havde aldrig været i kontakt med sundhedssystemet, da han i januar fik to blodpropper i hjernen. Det negative indtryk, han havde fået gennem dagspressen, blev gjort til skamme.

Da jeg først kom til Hammel Neurocenter, føltes det, som om jeg havde en sandsæk på 5-10 kilo på min hånd og 30 kilo på benet i venstre side. Det var mit største ønske at kunne klø mig selv på næsen med min venstre finger. Det kan jeg nu.
Steen Andersen

Hedensted: - Jeg har et barnebarn på to år, og på nogle områder er vi næsten ens.

56-årige Steen Andersen griner selv, mens han laver sammenligningen, for humøret har ikke taget skade af de to blodpropper, han for tre måneder siden fik i højre side af hjernen.

Det har hans føling med hele den venstre side af kroppen til gengæld, og selvom han er godt i gang med genoptræningen, skal han stadig minde sig selv om at løfte benet og sætte det ned igen, når han går tur med sin hustru Jonna. Lidt ligesom barnebarnet, der dog har lært at gå.

Alligevel har han været heldig, synes han, for på Hammel Neurocenter, hvor genoptræningen foregår, er han kommet i kontakt med mange andre, som måske aldrig får deres fulde førlighed tilbage, eller som har mistet store dele af deres sprog efter en blodprop.

- Men vi kan ikke være noget bedre sted end der. Jeg vil nærmest kalde det en mirakelfabrik, siger Steen Andersen, der selv er nået så langt med sin genoptræning, at han får lov til at tilbringe weekenderne hjemme i Hedensted.

Mødet med det danske sundhedsvæsen har for ham været udelukkende positivt, og det er den historie, han gerne vil fortælle.

- Jeg har aldrig før været i kontakt med sundhedsvæsenet, så jeg kendte det egentlig kun gennem dagspressen, hvor jeg synes, der er mange negative historier. Det er jo mest de mennesker, der er utilfredse, som ytrer sig. Men jeg har haft en helt anden oplevelse, og den, synes jeg, også skal have plads, siger Steen Andersen.

Ambulancen kom på 10 minutter

Hans historie begynder søndag 29. januar om aftenen, da han er alene hjemme. Han mærker en svag følelseløshed i venstre arm, men slår det hen som en nerve, der sidder i klemme. Han sover godt, men da han næste morgen skal bruge sin telefon, taber han den flere gange.

Igen slår han det hen og kører ind til sit arbejde på Vejle Lystbådehavn (ikke at forveksle med den udkældte Vejle Erhvervshavn), hvor han er havnechef. Men han bliver ved med at tabe sin telefon og kan heller ikke få jakken ordentligt på. Til sidst opgiver han og kører hjem for at sove.

- Da jeg når hjem, falder jeg op af trappen, tumler ind af døren og smider mig træt i en lænestol. På det tidspunkt er min kone kommet hjem fra døgnarbejde, og da jeg også vrøvler, insisterer hun på at ringe til lægen. 10 minutter efter holder en ambulance foran vores hus, siger Steen Andersen.

En scanning på Horsens Sygehus viser, at Steen Andersen har fået nogle små blodpropper i højre side af hovedet, men han tager det ikke alvorligt og må korpørligt stoppes, da han i en pause forsøger at snige sig ud for at ryge en pibe tobak.

- Jeg havde ikke feber, jeg følte mig ikke syg og kunne ikke se nogen grund til alt det ståhej. Havde det ikke været for min hustru, var jeg slet ikke kommet på hospitalet på det tidspunkt, siger Steen Andersen og tilføjer så:

- Nu ved jeg, at det er bedre at ringe til lægen en gang for mange end en gang for lidt.

Slået hjem i Ludo

For når det kommer til blodpropper, er en hurtig indsats afgørende. Det opdager Steen Andersen på Hammel Neurocenter, hvor han efter en uges mellemlanding på Aarhus Universitetshospital bliver sendt til genoptræning.

Langsomt går det op for ham, at han ikke skal på den planlagte skiferie et par dage efter, og at blodpropperne i hans hjerne har haft alvorlige følger - i dag sammenligner han det med at være "blevet slået hjem i Ludo".

- Hr. Andersen, De er mere syg, end De regner med, sagde lægen til mig, og det gik for alvor op for mig, da jeg fik placeret nogle små ting i min venstre hånd, en terning, en tøjklæmme, en marmorkugle, og slet ikke kunne mærke, hvad det var, siger Steen Andersen og forklarer, hvad han har lært:

- Når man bliver ramt af en blodprop i hjernen, så er der nogle områder, der bliver ødelagt på grund af iltmangel. Man kan sammenligne det med en el-tavle, hvor kablerne ud til musklerne er blevet kappet over. Så det, genoptræningen drejer sig om, er at snyde hjernen til at skabe nye forbindelser ud til musklerne.

Bedre end femstjernet hotel

Steen Andersen er på to måneder nået langt med sin genoptræning, men han skal tilbringe hverdagene på Hammel Neurocenter i hvert fald tre uger endnu. Heldigvis føler han sig i gode hænder.

- I de måneder, jeg har været her, har jeg set den ene grøntsag efter den anden blive kørt herind, og i næsten samme takt kørt ud igen, mange næsten raske. Jeg er glad for det sundhedsvæsen, vi har i Danmark, og jeg har kun mødt engageret og professionelt personale både i Hammel og på sygehusene. Mange femstjernede hoteller kunne lære noget her, hvad angår service og imødekommenhed, siger han.

Personligt har han også haft flere positive oplevelser i kølvandet på sin sygdom.

- I det daglige kan det være svært at vurdere, hvor mange gode venner, man har, men det er blevet synligt for mig nu, siger Steen Andersen.

Han forventer at vende tilbage til sit arbejde som havnechef, når sundhedspersonalet giver grønt lys.